

ת"פ 41272/03/16 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד סברי אבו-כאשף

בית משפט השלום ברמלה
תפ"ק 41272-03-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אבו-כאשף

בפני כבוד השופטת עמיתה נירה דסקין
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

סברי אבו-כאשף

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים, המיוחסת לו בכתב אישום אשר תוקן במסגרת הסדר בין הצדדים.

נסיבות ביצוע העבירה פורטו בכתב האישום המתוקן ולפיהן בתאריך 23.2.16 בסביבות השעה 15:05, ברחוב המסגר בעיר לוד, החזיק הנאשם בסם מסוג הרואין במשקל של 4.0423 גרם נטו.

באותן נסיבות זרק הנאשם מידו את הסם המסוכן בסמוך לדלת הניידת.

כניסת הנאשם לבית משפט קהילתי:

לכתחילה הוגש כתב האישום המקורי ונדון בפני סגן הנשיאה (כתוארו אז) כבוד השופט ד"ר עמי קובו.

בדיון שהתקיים בפני כבוד השופט ד"ר קובו ביום 29.1.17, הועלתה הצעה להפנות את הנאשם לבית המשפט הקהילתי.

בישיבה מיום 20.2.17 אימץ כבוד השופט ד"ר קובו את הסכמת הצדדים והפנה את הנאשם לבדיקת התאמה לבית המשפט הקהילתי.

ביום 13.3.17, לאחר שהנאשם הופנה לבית המשפט הקהילתי, התקיים דיון בפני בו הובהרה לנאשם בתמצית המחויבות הנדרשת בתהליך טיפולי בבית המשפט הקהילתי והנאשם הביע רצון והסכמה לקחת חלק בתהליך זה.

התהליך בבית המשפט הקהילתי:

הנאשם התייצב לדיונים, לקח חלק בשיחות עם קצינת המבחן, בקבוצות טיפוליות והחל למסור בדיקות שתן נקיות. בנוסף אף החל בתהליך של חיפוש עבודה.

נערך תסקיר עומק שפירט תכנית טיפול והנאשם אף שיתף פעולה בצורה טובה. בעקבות זאת הוצג הסדר טעון במסגרתו, כאמור, תוקן כתב האישום. במסגרת ההסדר שהוצג הודיעה המאשימה כי ככל שהנאשם יתמיד בתכנית שנקבעה בתסקיר העומק באופן מלא לשביעות רצון שרות המבחן והתביעה ולא יפתחו תיקים חדשים ויסיים ההליך בהצלחה, יעתרו הצדדים במשותף להארכת מאסר מותנה התלוי ועומד נגד הנאשם וקנס. בנוסף, ככל ששרות המבחן לא יטען כי של"צ יפגע בתהליך השיקום הוסכם גם כי יבצע של"צ בהיקף נמוך ויחתום על התחייבות להימנע מעבירה כשלצד כל אלה יועמד בצו מבחן.

במידה והנאשם לא יעמוד בתכנית השיקום יטענו הצדדים לעונש באופן פתוח.

לאחר הצגת ההסדר וטרם הרשעת הנאשם בכתב האישום המתוקן הובהר לנאשם כי בית המשפט אינו כפוף להסדרי טעון ו/או לעתירת צד זה או אחר והנאשם הבין את ההסבר והודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן.

התנהלות הנאשם בתחילת התהליך:

מתסקירי שרות מבחן שהוגשו לאחר הצגת ההסדר עולה כי לכתחילה שיתף הנאשם פעולה בתהליך, הגיע לפגישות בשרות מבחן, מסר בדיקות שתן שברוב המקרים נמצאו נקיות וביטא נכונות להמשך קבלת סיוע במסגרת התהליך ובאופן כללי עמד במשימות.

גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות התרשמו כי הנאשם ערך מאמץ אך נוכח קשיים מסוימים הומלץ על התערבות רחבה יותר במסגרת מרכז יום.

והנאשם גמר בלבד, תוך הבנה באשר לחשיבות העניין, כי ישתלב במרכז יום.

למרבה הצער היו מעידות, ובדיקות שתן שמסר חלקן, לפרקים, העידו על שימוש פעיל בסמים.

בתסקיר מיום 14.12.17 הביע שרות מבחן דאגה מהמצב וציין כי ככל שלא תחול התקדמות ביכולת הנאשם לקחת אחריות על התנהלותו, לא ניתן יהיה להמשיך השתתפותו בהליך הקהילתי.

בדיון שהתקיים ביום 18.12.17, הודה הנאשם כי מעד ואף הביע בושה על כך ותוך שלקח אחריות על המעידה, הביע רצון להשתלב במסגרת אשפוזית סגורה.

ב"כ המאשימה ציינה כי מזה תקופה הנאשם לא מצוי באופן ראוי בתהליך ונצפית התדרדרות, אך מאחר שהנאשם הביע גישה חיובית לשיתוף פעולה, לא בקשה הוצאת הנאשם מהתהליך ובעקבות כל אלה ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת

לערוך שינוי משמעותי תוך השתלבות וטיפול של גמילה.

מתסקיר שהוגש בהמשך עלה כי הנאשם נקלט ביום 26.1.18 באשפוזית לצורך הליך גמילה פיזית.

בדיון שהתקיים מסרה קצינת המבחן כי הנאשם מגלה אחריות בתהליך באשפוזית.

דא עקא, מתסקיר שהוגש לאחר מכן עלה כי הנאשם עזב את האשפוזית טרם הזמן ולא יצר קשר עם שרות המבחן ונסיון לזמנו לפגישה לא צלח.

בדיון שהתקיים בהמשך הודה הנאשם כי מצבו אינו טוב וכדבריו הוא מצוי בעליות ומורדות.

ב"כ הצדדים הסכימו לאפשר הסדרת כניסתו של הנאשם לאשפוזית פעם נוספת.

בעקבות זאת הופנה לאשפוזית נוספת בטייבה אך בתאריך 13.3.18, ימים ספורים לאחר שנקלט במסגרת, הורחק מהאשפוזית בשל חשד משמעותי לשימוש פעיל בסמים במסגרת.

הנאשם יצר באותו יום קשר עם היחידה להתמכרויות ושרות המבחן וביקש להפנותו לאשפוזית נוספת, אך לאחר מכן נותק עמו הקשר ונסיונות לאתרו העלו חרס.

ההמלצה היתה לשקול סיום השתתפות. יחד עם זאת בדיון שהתקיים לאחר מכן, בתאריך 9.4.18, הומלץ להדק התייבבויות הנאשם בפני הגורמים הטיפולים ובפני בית המשפט והתביעה הסכימה כי טרם הוצאת הנאשם מהתהליך יבחן פתרון נוסף שיכלול חזרה לשירותי הקהילה.

נוכח התנהלותו של הנאשם הוריתי על הורדתו לשלב 2 בתכנית השלבים תוך תקווה שהנאשם יפנים את המסר ויעשה כל מאמץ לחזרה נכונה ומותאמת לתהליך.

הובהרה לנאשם עמדת שרות המבחן, לפיה אם לא יעמוד במטלות הנדרשות ישקול שרות המבחן בקשה לסיים את השתתפותו בבית המשפט הקהילתי.

ביום 3.5.18 הסתבר כי חרף דברי הנאשם כי הוא שומר על עצמו להיות נקי מסם, הוא מסר בדיקות שתן לא נקיות ובעצם תקופה ארוכה שהוא מתקשה להמנע משימוש בסמים באופן רציף.

שרות המבחן הביע ספקנות באשר ליעילות התכנית אך בכל מקרה ציינה קצינת המבחן בדיון כי ככל שהנאשם יצליח לשמור על נקיון יוכלו להמשיך אותו בתהליך, שאם לא כן ימליצו על סיום השתתפותו.

מתוך תקווה כי הנאשם הפנים את המסר, ניתנה לנאשם הזדמנות למסור בדיקות שתן נקיות .

בדין שהתקיים ביום 28.5.18 מסר קצין המבחן כי הנאשם התקשה לעמוד בתנאים והמליץ על סיום השתתפותו בהליך בית המשפט הקהילתי.

באי כח הצדדים הסכימו לעניין הוצאת הנאשם מתהליך בית משפט קהילתי והדין נדחה לטעונים לעונש ולתסקיר שרות מבחן.

ביום 1.7.18 הוגש תסקיר לעניין העונש שלא הכיל המלצה להארכת מאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם וזאת מהנסיבות שפורטו בתסקיר.

ביום 5.7.18, מועד בו היה קבוע התיק לטעונים לעונש, ביקש הסניגור לדחות את הטעונים לעונש על מנת לאפשר לנאשם למסור בדיקת שתן ולהראות שהוא נקי מסמי רחוב והדין נדחה ליום 14.8.18.

דא עקא, שמתסקיר שהוגש ביום 8.8.18, עלה כי הנאשם, אשר זומן לארבע בדיקות שתן, לא התייצב ולא יצר קשר להסביר סיבת אי הגעתו.

בנסיבות אלה חזר שרות המבחן והמליץ על ענישה כפי שפורטה בתסקיר.

בדין שהיה קבוע ביום 14.8.18 לא התייצב הנאשם לטעונים לעונש ובעקבות זאת הדין נדחה ליום 17.9.18 תוך הוצאת צו הבאה.

ביום 17.9.18 ציין הסניגור כי הנאשם לא התייצב לדין משום שנכנס לאשפוזית במזרח ירושלים והתבקשה דחיית טעונים לעונש פעם נוספת, על מנת להוכיח שהנאשם נקי מסמים או לחלופין לצורך קבלת חוות דעת מהממונה על עבודות שרות. התביעה התנגדה לדחיה אך מבלי לקבוע מסמרות לכאן או לכאן נדחה לקבלת חוות דעת מהממונה ותסקיר עדכני לעניין העונש וזאת ליום 5.11.18.

גם התסקיר העדכני לא שינה המלצת שרות מבחן ולא הומלץ על העמדה בצו מבחן תוך הארכת המאסר המותנה.

בהמשך נדחו הדיונים מפקידה לפקידה, בשל העדר חוות דעת עדכנית של הממונה מהנימוקים שפורטו בחוות הדעת, עד שבסופו של יום הוגשה, ביום 18.6.19, חוות דעת עדכנית המכילה המלצה לביצוע עבודות שרות במפעל חסד יד ביד בלוד.

טעוני הצדדים לעונש:

המאשימה:

בא כח המאשימה הפנתה לנסיבות הגמילה שנעשו ולא צלחו. בסופו של דבר, בשל הקושי של הנאשם להמנע מסמים,

הופסק הטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות.

הנאשם גם לא הצליח להשתלב בתעסוקה.

בא כח המאשימה הפנתה לעמדת שרות המבחן לפיה נוכח העדר יציבות מהמנעות מסמים, העדר מסגרת טיפולית, יש להטיל עונש. אין גם המלצה על ריצוי מאסר בדרך של עבודות שרות.

באשר לחומרת העבירה, הפנתה בא כח המאשימה לנזקים שנגרמים בשל עבירות הסמים המהווים אחד ממחוללי פשיעה עיקריים במדינת ישראל.

עוד הפנתה המאשימה ל - 14 הרשעות קודמות בין השנים 1991 - 2014 ולעובדה שכנגד הנאשם תלוי ועומד עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים שהינו בר הפעלה לעניינו.

באשר למתחם הענישה ההולם, טוענת המאשימה למתחם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר, ובנסיבות בהן לא השלים הנאשם תהליך שיקומי או טיפולי חרף האפשרויות שניתנו לו בבית המשפט הקהילתי ובנסיבות סוג הסמים אין מקום לסטייה מהמתחם האמור ויש להפעיל את עונש המאסר המותנה במצטבר לכל עונש שיוטל כאשר לצד אלה קנס, פסילה בפועל, פסילה על תנאי.

בא כח הנאשם:

הסניגור מפנה לפרק הזמן המשמעותי בו היה מצוי הנאשם בבית משפט קהילתי, ממרץ 2017 ועד עתה (תקופה שמעבר לשנתיים). עוד מפנה הסניגור לכך שהוגשו 20 תסקירים כאשר הראשונים שבהם (17 במספר), היו חיוביים ואופטימיים ואלו דהגה מדובר במי שנרתם לתהליך תוך מאמצים ומסר במשך מספר חודשים בדיקות שתן נקיות.

עוד מפנה הסניגור לכך שהנאשם פנה מיוזמתו עוד לפני שנכנס לבית המשפט הקהילתי ליחידה להתמכרויות והתחיל שם טיפול.

הנאשם לקח חלק בצוות הפעילים של בית משפט קהילתי והגיע לארועים ולמרבה הצער, בשלב מסוים, החלה התדרדרות ולא צלחה דרכו לסיים את ההליך.

באשר לנסיבות האישיות: מדובר בנאשם לא צעיר, גרוש, אב לילד בן 13 שהוא מגדל אותו לבד ולעת הזו הוא מפרנס את משפחתו ככל יכולתו ואישור על כך הוגש - ב/2.

הסניגור מדגיש כי למרות שמדובר במי שמגיל 16 ביצע עבירות ונכנס ויצא מהכלא, הרי מאז ביצוע העבירה בתיק שלפנינו (מזה כשלוש וחצי שנים), לא נפתח לו כל תיק, מה שמלמד על מאמצים שאכן עשה.

לצד כל אלה מפנה הסניגור לעובדה שהנאשם הלך לממונה ונערכה לו בדיקת שתן שיצאה נקיה.

בנסיבות שפורטו על ידי הסניגור טוען הסניגור כי אין מקום להפעיל היום את עונש המאסר המותנה והוא עותר להאריך

את עונש המאסר המותנה.

באשר למתחם הענישה מפנה הסניגור לפסיקה ולעמדתו מתחם הענישה ההולם בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי נע בין מאסר על תנאי לבין חודשים ספורים מאסר בפועל.

הנאשם:

הנאשם עצמו הביע צער ולדבריו הוא פגע בעצמו.

לצד אלה הוא מצא לנכון להביע תודה כלפי צוות בית המשפט הקהילתי אשר היה עבורו כמו משפחה. למרות שהיו לו, כדבריו, "נפילות בדרך" ומעידות, וזאת על רקע תקופות לא קלות אותן חווה.

הוא עורך מאמצים לגדל את בנו בכבוד ולשנות את דרכו.

לדבריו הוא "מחזיק את עצמי בשיניים ובציפורניים" ותוך שהוא מודה לבית המשפט הוא מציין כי לא ישכח את החוויה של שהותו בבית המשפט הקהילתי.

דין:

קביעת מתחם העונש ההולם:

קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

1. הערך המוגן שנפגע מביצוע העבירה:

במקרה שלפנינו, ובוודאי בנסיבות המקרה הספציפי כאשר מדובר בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין ובמשקל משמעותי של למעלה מ-4 גרם, ברור הוא כי **הערך החברתי אשר נפגע מהעבירה** הינו הגנה על שלום הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים, ובוודאי כאשר מדובר בסם מסוג הרואין.

בע"פ 6021/95 מ"י נ' **מיגל אוקטביו גומז קרדוסו** נאמר: "**מלחמת חרמה בעברני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה, והיא כמלחמת ישראל בעמלק...**".

בע"פ 3117/12 שמעון ארביב נ' מ"י נאמר על ידי בית המשפט: "**בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש...**" (ההדגשה שלי, לא במקור - נ.ד.) **לפיכך, אמורה, הענישה 'לשקף את הצורך הדוחק להדברת הנגע'....**".

זה המקום לציין כי עבירות הסמים הינן כמחלה ממארת השולחת גרורותיה לעבירות נוספות.

כך, לא אחת, נלוות לעבירות הסמים עבירות נוספות שנועדו לממן את הסמים ואשר פוגעות בסדר הציבורי.

2. מידת הפגיעה בערך המוגן:

מחד, מדובר בעבירת החזקת סמים לשימוש עצמי. כדרכם של דברים ובעקבות הפסיקה ניתן היה לומר, בנסיבות אלה, שמדובר בעבירת סמים הממוקמת ברף הנמוך. מאידך, מדובר בסם מסוכן מסוג הרואין ובכמות משמעותית, שבהתאם לתוספת לפקודת הסמים המסוכנים הינה למעלה מפי 10 מהכמות המוגדרת לצריכה עצמית. נסיבה זו יש בה כדי להעלות את מידת הפגיעה בערך המוגן.

שקילת נסיבות אלה מביאה אותי למסקנה כי מידת הפגיעה בערך המוגן בנסיבות העבירות שבפני הינה ברמה בינונית.

3. מדיניות הענישה הנוהגת:

מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בעבירות של החזקת סם לשימוש עצמי הוטלו עונשי מאסר הנעים בין עונשי מאסר מותנים ועד לעונשי מאסר בפועל כאשר בחלק מהמקרים התאפשר ריצוי המאסר בפועל בדרך של עבודות שרות. ת"פ (אילת) 18394-04-13 מ"י נ' **משעלי שלי ואח'**, נקבע מתחם ענישה הולם לשתי עבירות, האחת - החזקת סם לשימוש עצמי והשניה - שלא לשימוש עצמי, הנע בין מאסר קצר ל- 12 חודשי מאסר וסופו של דבר שגזר בית המשפט מאסר לתקופה של חודשיים שירוצו בעבודות שרות.

ת"פ 21066-06-11 מ"י נ' **יוסי עאטיאס**, בית משפט השלום אשדוד, הורשע נאשם בעבירה של החזקת סם קוקאין לשימוש עצמי.

הנאשם נדון טרם גזירת דינו בתיק זה בגין עבירת סמים ל - 35 חודשי מאסר וקנס משמעותי והיה באפשרותו לצרף תיק זה.

נוכח העונשים שנגזרו עליו דן בית המשפט את הנאשם לעונש מותנה, קנס, חתימה על התחייבות ופסילה על תנאי.

ת"פ 18134-05-11 מ"י נ' **אזרזר**, הורשע נאשם בעבירה של החזקת סם מסוג הרואין לשימוש עצמי. כנגד הנאשם היה תלוי ועומד עונש מאסר מותנה ושרות המבחן המליץ על הארכתו בשל חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה.

בסופו של יום הורה בית המשפט על הפעלת עונש המאסר המותנה תוך הטלת עונש מאסר בפועל לחודשיים לריצוי בחופף למאסר המותנה שהופעל כאשר קבע שירוצו בדרך של עבודות שרות.

ת"פ 1659-04-17 מ"י נ' **בן שטרית**, בית משפט שלום עכו, הושת על נאשם שהורשע בעבירת החזקת סמים לצריכה עצמית עונש מאסר על תנאי שלצדו קנס בסך 3,000 ₪ וחתימה על התחייבות.

ת"פ 51409-02-11 מ"י נ' **מורלי**, בית משפט שלום ירושלים, הורשע נאשם בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי, ובית המשפט האריך עונש מאסר מותנה שהושת על הנאשם תוך שהביא בחשבון, בין השאר, שמדובר היה בהחזקת סם מסוג חשיש בכמות קטנה ביותר.

ת"פ 57822-06-17 מ"י נ' **בונפיל**, בית משפט שלום קריות, הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי וכן בעבירה של איומים.

בית המשפט התייחס לכך שמדובר היה בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין לשימוש עצמי **במשקל נמוך יחסית** וקבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר מותנה עד 6 חודשי מאסר בפועל.

באותו עניין תלוי היה ועומד כנגד הנאשם עונש מאסר מותנה ובית המשפט מצא כי סיכויי שיקום באותו ענין מצדיקים חריגה ממתחם הענישה.

סופו של דבר שחרף קביעת המתחם ההולם כאמור לעיל, הורה בית המשפט על הארכת המאסר המותנה ולצד זה העמדת הנאשם במבחן.

ראה גם אסופת גזרי דין כפי שהובאה על ידי כבוד השופט ד"ר קובו בת.פ. 15-04-36431 וכן בת.פ. 15-10-14046, כמפורט להלן:

ת.פ. (פתח תקווה) 10-05-40921, מדינת ישראל נ' בן עזרא, ת.פ. (חי') 13-07-25039 מדינת ישראל נ' מארון, ת.פ. (ב-ש) 10-06-35673 מדינת ישראל נ' פינטו, ת.פ. (חי') 11-09-19296 מדינת ישראל נ' מנשה, מדינת ישראל נ' אמטראת, ת.פ. (קג') 12-11-55610 מדינת ישראל נ' ריבו.

הנה כי כן, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי ועד עונש מאסר לתקופה קצרה.

4. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

בבואי לשקול את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לא אוכל להתעלם מסוג הסם - הרואין, ומהכמות המשמעותית - 4.0423 גרם נטו. אמנם כתב האישום תוקן במסגרת הסדר וסעיף האישום בו הודה והורשע הנאשם בסופו של דבר הינו סעיף של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7 (א) + (ג) סיפא אך סוג הסם וכמות הסם לא שונו.

בנסיבות סוג הסם והכמות, לא ניתן להתעלם מכך שהענישה שנקצבה לצידה של עבירת סמים שלא לשימוש עצמי מכבידה באופן משמעותי אל מול הענישה שנקצבה לעבירת סם לצריכה עצמית. בנסיבות אלה ככל שבסופו של יום מתחם הענישה שיקבע בתיק זה יהיה מתחם ההולם עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, עדיין בפרק הדן בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לא ניתן להתעלם לחלוטין מסוג הסם שהינו הרואין והכמות המשמעותית שהוחזקה ואיננה באה בגדר הכמות שצוינה בתוספת ככמות לצריכה עצמית.

שהרי, סוג הסם והכמות מהווים חלק מעובדות כתב האישום בהן הודה והורשע הנאשם.

עוד יש ליתן את הדעת לנסיבות כפי שמצאו ביטוי בכתב האישום המתוקן שעניינן העובדה שהנאשם זרק מידו את הסם המסוכן בסמוך לדלת נידת משטרתית.

5. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה בנסיבות המקרה שלפני ודהיינו החזקת סם מסוג הרואין בכמות של 4.0423 ג' נטו לשימוש עצמי נע בין מאסר על תנאי לבין עונש מאסר לתקופה של מספר חודשים שלצידם עונשים נלווים.

6. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

נסיבות חיים קשות של הנאשם -

הנאשם גדל במערכת מורכבת כאשר משפחתו התמודדה עם עוני. הנאשם גדל בתנאים שלא איפשרו היענות לצרכיו במישורים השונים.

הנאשם תאר תפקוד ירוד לאורך השנים סביב התמכרותו ואורח חיים שולי שניהל ובשנים האחרונות הוא גם מתמודד עם בעיות בריאותיות שונות אשר פוגעות באופן מסוים ביכולתו לעבוד.

הנאשם ניהל בעבר קשר זוגי ממנו נולד בנו.

כיום אינו מצוי בקשר ישיר עם אם בנו והוא מגדל את בנו הקטין לבדו. לעת הזו מתגורר עם בנו בבית אמו ונקל להבין כי דרכו אינו קלה אך יצוין כי היום אמנם מצליח להיעזר במשפחתו המורחבת אך עדיין חיו אינם סוגים בשושנים.

הנאשם החל לצרוך סמים בגיל צעיר ביותר והתמכרותו גברה בתקופות בהן חווה מצוקות בתחומים שונים.

חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה -

מאז ביצוע העבירה חלפו כשלוש וחצי שנים ומאז לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

עברו הפלילי של הנאשם :

מאחורי גוו של הנאשם משתרך גליון הרשעות קודמות בהיקף משמעותי - ראה ת/1, וזאת בגין עבירות ממין העניין - עבירות סמים וכן עבירות מסוגים אחרים כמו הסעה שלא כדין, תקיפת אדם לשם שוד בתנאים מחמירים, עבירות נשק, עבירות רכוש לרבות עבירות ברכב.

בגין שלל העבירות כאמור, ריצה הנאשם עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות. ממאסרו האחרון שוחרר בשנת 2014.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

בבואי לגזור את דינו של הנאשם, שקלתי את העבירה בה הורשע, את הערכים עליהם בא להגן המחוקק ואשר נפגעו ומהי מידת הפגיעה בהם, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

כמובן נתתי את דעתי גם לטעוני באי כח הצדדים ולפסיקה אליה הופנית.

לחומרה שקלתי לא רק את סוג הסם והכמות המשמעותית אלא גם את עברו הפלילי של הנאשם כאשר לתחום הסמים יש חלק משמעותי ביותר בו.

עוד הבאתי בחשבון כי הנאשם ביצע את העבירה כאשר מעל לראשו תלוי ועומד עונש מאסר מותנה, מה שמלמד כי הוא אינו ירא ואינו מורתע.

נוסף של חומרה מוצאת אני שחרף ריצוי עונשי מאסר בפועל בגין עבירות סמים הנאשם לא למד את לקחו וחזר וביצע עבירה מסוג זה.

בנוסף לא אוכל להתעלם מעצם ההסכמה לכתחילה של המאשימה להעביר את הדיון בעניינו של הנאשם לפסים

שיקומיים במסגרת בית המשפט הקהילתי בבחינת מתן הזדמנות משמעותית לנאשם והושטת יד לפתיחת אורח חיים חדש ושיקום.

התסקירים השונים והדיונים מלמדים כי חרף עמדת שרות המבחן הסכים שרות המבחן והסכימה המאשימה לחזור וליתן לנאשם הזדמנויות שונות להיגמל מציפורני הסם המסוכן ולהשתקם.

אחר כל הדברים האלה הנאשם בחר פעם אחר פעם שלא להתמיד בתהליך כפי שעמדתי על כך לעיל.

הימנעות זו של הנאשם, פעם אחר פעם, מליטול את היד שהושטה לו, יש בה כדי להוות נסיבה לחומרה וזאת נוכח המאמצים והניסיונות שהגורמים השונים עשו על מנת לסייע לו.

יחד עם זאת יש לניסיונות השיקום כפי שנעשו במקרה שלפני יש גם פן של נימוק לקולא.

בכך מכוונת אני למאמצים שעשה הנאשם בתחילת דרכו בבית המשפט הקהילתי.

התרשמתי כי בתחילת הדרך ביטא הנאשם כנות רבה ורצון להתנער מהתמכרותו לסם.

הדבר מצא ביטוי באופנים שונים: תחילה, בפנייתו מיוזמתו עוד טרם כניסתו לבית משפט קהילתי, ליחידה להתמכרויות ולתחילת טיפול שם.

בהמשך בהיותו בבית המשפט הקהילתי בנכונותו להשתלב באשפוזית ובניסיונות שבכל זאת עשה למרות שניסיונות אלה לא צלחו.

יצוין כי במהלך התקופה הוא מסר בדיקות שתן שחלקן היו נקיות, השתתף בארועים של בית המשפט הקהילתי ואף לקח חלק בצוות הפעילים.

הנה כי כן, חרף חוסר הצלחת המאמצים לשקם את הנאשם הרי נסיונותיו של הנאשם להיגמל יש בהם גם משום נימוק לקולא ובבואי לגזור את דינו, מניחה אני על כפות המאזניים הן את נסיונותיו, התסקירים החיוביים שלכתחילה הוגשו- וכן מאמצים שבכל זאת עשה בתחילת הדרך. מנגד מניחה אני גם את המעידות וההתדרדרות בהמשך הדרך.

אלה גם אלה יובאו בחשבון ויקבלו כל אחד בתורו את המשקל הראוי להן.

לקולא תובא גם בחשבון העובדה שהנאשם הינו הורה חד-הורי וההתרשמות הינה שהוא מעונין לדאוג לבנו תוך שהוא עשה ועושה מאמצים להתפרנס ולפרנס את בנו חרף בעיות רפואיות. (לענין זה ראה מסמך שנערך על ידי מעסיקו לפיו הוא התחיל לעבוד, ראה מסמך ב/2).

לקולא אציין גם את נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, שמצאה ביטוי ראש וראשונה בעצם ההודאה וכן גם בדברים שנשא במועד הטעון לעונש כאשר הביע צער ואף גילה תובנה באשר לפגיעה שפגע בעצמו בעצם השימוש בסמים.

לצד אלה מצא לנכון להודות לצוות בית המשפט שהיה כמשפחה עבורו וציין כי המדובר בחוויה שלא תשכח ממנו.

הנאשם ציין כי הוא משתדל לגדל את בנו בכבוד ולא לחזור לדרכו בעבר, והתרשמותי מהכנות שעלתה מדבריו.

יצוין גם חלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירה ועד היום, בו לא חזר הנאשם ולא ביצע עבירות נוספות.

באשר לתסקירי שרות המבחן:

שרות המבחן בתסקיר הראשון לעונש אינו בא בהמלצה להארכת המאסר על תנאי וכך גם בתסקיר העדכני לעונש, חוזר שרות המבחן ואינו בא בהמלצה להארכת המאסר.

באשר לעתירת ההגנה להארכת המאסר המותנה:

הסניגור מפנה לגזרי דין בהם גם בהיעדר המלצה טיפולית של שרות המבחן, ובהעדר המלצה להארכת מאסר מותנה, האריכו בתי משפט עונשי מאסר מותנים.

בנסיבות הענין, עותר הסניגור להארכת עונש המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם.

הדין:

סעיף 55(א) לחוק העונשין מורה כי "מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי".

עם זאת, מסר המחוקק לידי בית המשפט סמכות להאריך את תקופת התנאי.

לענין זה ראה סעיף 56(א) "בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

שקלתי אם בנסיבות הענין שבפני ניתן להאריך את המאסר המותנה וזאת במסגרת הסמכות המסורה בסעיף 56(א).

לענין גדר הסמכות ושיקול הדעת, ראה רע"פ 5798/00, 6115/00, דברי כבוד השופטת בייניש "שיקול הדעת שלא להפעיל את התנאי הוא מצומצם ומותנה בכך שלא יוטל עונש מאסר בגין העבירה הנוספת - עבירת התנאי - וזאת אך מטעמים מיוחדים שיירשמו".

בנסיבות הענין שבפני, לא מצאתי טעמים שיירשמו ואשר באים במסגרת שיקול הדעת המצומצם שהמחוקק העניק ואשר מאפשרים הארכת המאסר המותנה.

העונש:

שקלתי את מכלול הנסיבות לקולא ולחומרה ומוצאת אני כי לא ניתן לחרוג לקולא ממתחם הענישה ההולם וזאת משום שלא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם.

עם זאת הנסיבות לקולא כפי שפורטו לעיל תובאנה בחשבון בבואי לשקול היכן יוצב עונשו של הנאשם שלפני במתחם ההולם כפי שצוין לעיל, והאופן בו ירוצה העונש.

לאחר ששקלתי מכלול הנסיבות וטעוני הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. עונש המאסר המותנה בן 6 חודשי מאסר שהושת על הנאשם בת"פ 32285-06-12, בית משפט שלום רמלה, יופעל.
2. 3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בחופף ובמצטבר לעונש המאסר המותנה שהוריתי על הפעלתו, באופן שחודש מעונש המאסר שגזרתי ירוצה במצטבר לעונש המאסר המותנה שהוריתי על הפעלתו וחודשיים בחופף לו. בסך הכל ירצה 7 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שרות בהתאם לחוות הדעת שהוגשה על ידי הממונה במפעל חסד יד ביד, דרך בית הדין 10 לוד, חמישה ימים בשבוע, וזאת במגבלות כפי שפורטו בחוות הדעת מיום 18.6.19 ולאחר שכאמור בחוות הדעת הביע הנאשם הסכמתו לריצוי מאסר בעבודות שרות.
- מאחר שהמועד לתחילת ריצוי עבודות שרות חלף, יתחיל הנאשם בריצוי עבודות שרות ביום 27.10.2019 ובמועד זה על הנאשם להתייצב לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות שרות בשעה 08:00 ביחידת עבודות שרות מפקדת מחוז מרכז.
3. 9 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע ו/או פשע חמור.
4. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון.
5. שקלתי, בנסיבות העבירה, השתת קנס. עם זאת בהתחשב בעובדה שהנאשם הינו הורה יחידי לילד קטין, אני נמנעת מלהשית עליו קנס.
6. 6 חודשי פסילה בפועל מלקבל ו/או להחזיק רשיון נהיגה.
- הפסילה תכנס לתוקף מיום 27.10.2019 ותימנה ממועד הפקדת הרשיונות כדין.
7. 8 חודשי פסילה על תנאי מלהחזיק ו/או לקבל רשיון נהיגה והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מהיום עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.
8. ניתן צו להשמדת הסמים המסוכנים.
9. ככל שבוצעו הפקדות בתיק ואשר ניתן להחזיר על פי כל דין - תוחזרנה למפקיד.

כמצוות המחוקק בסעיף 51 ג (ג) לחוק העונשין תעביר המזכירות העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

10. בנסיבות האופפות את עניינו של הנאשם מצאתי כי יש חשיבות שהנאשם יעזר בגורמי רווחה לשם שיקומו בעתיד ובכך ימצא פתרון לנאשם, לסביבתו הקרובה ותבוא ברכה לציבור כולו. אשר על כן אני פונה על דרך של המלצה לשירותי הרווחה במקום מגוריו של הנאשם, בלוד, שישקלו כניסה לעובי הקורה על מנת לשקמו.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין הן לשירות המבחן והן לשירותי הרווחה בעיריית לוד.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אלול תשע"ט, 09 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.